

[Weikop.]

jo bestå i mindst et år, men det er jo muligt, efter hvad det ærede medlem hr. Hans Rasmussen udtalte før, at den skal være meget, meget mere kortvarig. Men efter lovforslaget kan loven bestå et år.

Vi kunne i udvalget ikke få nogen erklæring fra handelsministeren eller nogen udtalelse indhentet fra monopolrådet. Det kunne vi ikke få, og det tror jeg godt jeg tør sige er noget usædvanligt. Jeg har i hvert fald årelang erfaring for, at i sin tid priskontrolrådet og senere monopolrådet har afgivet udtalelser og erklæringer, og erfaring for, at i hvert fald den højtærede handelsministers partifælle hr. Bertel Dahlgaard krævede udtalelser fra priskontrolråd og monopolråd for at bedømme en lovgivning og selvfølgelig fik dem.

Selvfølgelig — det vil jeg gerne understrege — er hverken den højtærede minister eller tinget bundet af en udtalelse fra monopolrådet, men uden interesse er en sådan udtalelse da selvfølgelig ikke, også fordi der her er tale om at give monopolrådet eller monoptilsynet en endog meget vidtgående bemyndigelse. Indtil dette øjeblik er det ikke bekendt, at der er indhentet nogen udtalelse, men når den ikke er indhentet, ja, så må man gå ud fra, at den højtærede minister frygter for at få at vide, at det ikke er muligt at administrere loven, og at det er umuligt at føre nogen kontrol, når der er en sådan varerigelighed til stede, at det er køberne, der selv kan bestemme, hvad de vil købe, og til hvilke priser de vil købe, ganske i modsætning til, hvad der var tilfældet, da vi havde restriktioner under krigen.

Jeg har ikke gjort mig til talsmand for, at erhvervene skal have store indkomststigninger, hvor andre ikke kan få det, men alene gjort mig til talsmand for, at ukontrollable restriktioner uden noget virkeligt formål ikke bør gennemføres. Jeg har forstået — det står i øvrigt også et eller andet sted — at administrationsapparatet skal udbygges. Det vil altså sige, at papir-

møllen kommer i gang. Må jeg spørge den højtærede minister: hvad skal alt dette her koste? Og hvorfor spørger jeg nu om dette? Det gør jeg, fordi jeg meget nødig vil medvirke til nye såkaldte lovbundne udgifter, og jeg kan dårligt tænke mig, at den højtærede handelsminister ikke har udarbejdet et budget både over, hvilke personaleudvidelser der vil være nødvendige, og hvilke penge der skal bruges dertil. Det forekommer mig, at vi alt for ofte her i tinget glemmer at spørge om, hvad nye love koster, og når så udgifterne svulmer op og vi vil have dem ned, så siger man bare, således som man har hørt det her for nylig, at vi selv har været med til at vedtage de udgiftskrævende love, og altså er det blevet lovbundne udgifter.

Det forekommer mig, at det kan ikke gå på den måde og slet ikke i denne tid, og derfor er det, jeg tydeligt og klart spørger den højtærede handelsminister: hvad vil denne lovgivning komme til at koste? Man vil, når man får det at vide, også se, om der overhovedet vil kunne stilles et apparat op, der har den mindste mulighed for at administrere loven.

Det er også åbenbart, at erhvervene selv vil få et stort administrationsapparat ved denne lovgivning, og det forekommer mindre hensigtsmæssigt efter min mening at bruge kræfterne på noget så uproduktivt, som der her er tale om, i stedet for at bruge dem i produktionen. Dertil kommer jo også, hvad enhver ved, vanskelighederne ved at skaffe det fornødne personale til sådanne opgaver, og glemmes må det heller ikke, at man for nylig har lagt omsætningsafgiftens opkrævning ud hos erhvervene, hvilket jo også kræver administration.

Vi er kommet i den mærkelige situation, at alt det, man normalt får oplyst i et udvalg, er man i nogen grad nødsaget til at kræve oplyst her i tinget. Jeg hørte godt, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen mente, at der i lovforslaget var meget klare anvisninger om, hvad man måtte, og hvad man ikke måtte, og om, hvad man skulle og